

Kcsömöri KERESZTÚT

Szervező:
Via Veritatis Alapítvány
Sue on Way Team

Támogató:
Csömöri Kulturális
Közalapítvány

**Szeretettel várunk
minden érdeklődőt!**

Nagypéntek nélkül nincs Húsvét

A csömöri Kálvária hegyen állnak a csömöri keresztút stációi. Húsvét előtt Nagypénteken a hívek imádkozva – elmélkedve járnak végig.

A Via Veritatis Alapítvány 2010 óta fáklyás kereszt utat is szervez, mindig Nagypéntek előtt egy héttel.

Mi is az a keresztút , hogyan alakult ki erről szólnak az alábbi sorok.

Fodor László – Via Veritatis Alapítvány

Jézus keresztútja a megváltás isteni drámájának csúcspontjára vezet.

Krisztus keresztje mutatja az ember végső győzelmét a szenvedés és halál felett. Az Atya akarata örökké boldog életünk a feltámadás dicsőségében, nem pedig a szenvedés és halál. Krisztus önként és szabadon vállalta a kereszt halált hogy meggyőzzön minket üdvözítő szeretetéről. Feltámadása után az apostolok bátran hirdették, hogy a kereszt a győzelem és dicsőség útja, nem a vereség és nem a gyalázat jele.

A keresztút története

A Keresztút (Via Crucis, Via Dolorosa) eredetileg az a kb. 1,5 km-es útvonal, melyen a keresztény hagyomány szerint Jézus a kereszttel a Praetoriumtól (Gabbata) kiment a Golgotára. Ma olyan ájtatosság, aminek segítségével a keresztény hívek Jézus szenvedésein és keresztre feszítésének eseményein elmélkedhetnek. A templomban vagy szabadban (általában hegyen) 14 állomásból (stációt) áll. Van, ahol a 15. stációt, a feltámadást is ábrázolják.

Jézus keresztútjának néhány állomását nagyon korán kővel vagy kápolnával jelölték meg. A hagyomány szerint Jézus anyja és egy-egy tanítvány a feltámadás után naponta végigjárta az úgynevezett szent körutat:

Utolsó vacsora terme, Annás és Kaifás háza, Golgota, Szentsír, Praetorium, Getszemánikert, Olajfák hegye, Kidron-völgy, Sion hegye

A 14. századtól a ferencesek által vezetett zarándokok vagy ugyanezt az útvonalat, vagy a Praetorium–Szentsír közti 14 emlék helyet járták keresztútként. A stációk száma változó volt. Varallóban (Itália) 1520 körül 43 stációig bővítették a keresztutat.

A 14 stációs keresztút világméretű elterjedése Porto Maurizio-i Szent Lénárdhoz fűződik: 1731-ben és 1742-ben a búcsúk kongregációja az általa meghatározott formát fogadta el. Ehhez később egy 15. állomást is (Jézus feltámad a halálból) csatoltak sok helyen.

A ferences rend volt a legbuzgóbb terjesztője a keresztúti ájtatosságnak, akik „szent circulus”-nak, azaz szent körjáratnak nevezték. Különösen Szent Lénárd (1676–1751) római ferences tűnt ki a keresztúti ájtatosság terjesztésében, és tulajdonképpen ő volt az, aki ezt az ájtatosságot rendszeresítette. Ő maga 576 keresztutat állított fel. Itália „apostolának” is nevezték. Ahhoz hogy a keresztút érvényes legyen, feltétlenül szükséges, hogy mind a 14 állomáson egy-egy kereszt legyen. Az egyes jeleneteket ábrázoló képek nem szükségesek. A történelmi Magyarországon a legszebb kálvária a selmecebányai.

forrás: wikipédia

CSÖMÖRI FÁKLYÁS KERESZTÚT

Szívünk, lelkünk most kitárjuk,
Utad, Jézus, veled járjuk.
Kérünk, mélyen belevéssed
Szíveinkbe szenvedésed.

Bevezető ima

Uram, Jézus, a te keresztutad nem csak a nagyböjti időre vonatkozik, hanem életem minden napjára feladatot ad. A keresztút járása arra szolgál, hogy a Te kínszenvedésed tükrében meglássuk saját hibáinkat, a te végtelen szeretetedet és megtanuljunk hozzád méltóan élni.

Találkozni szeretnék veled, Uram! Vigyél magaddal utadon, taníts engem, és segíts, hogy én is bátor lélekkel vállaljam keresztjeimet, s hordozzam azon az úton, amelyet Te jelöltél ki számomra. Kérlek, segíts, hogy törvényeidet ne csak megtanuljam, hanem szívembe vésve meg is valósítsam.

Ámen.

*Áll a gyilkos nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett,
Pilátusod lettem néked.*

1. Pilátus halálra ítéli Jézust

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

A főpapok és a nép vénei tanácsot tartottak Jézus ellen, hogy halálra adják. Aztán megkötözték és átadták Pilátusnak, a római helytartónak. Pilátus pedig megosztoroztatta Jézust, és átadta nekik, hogy feszítsék keresztre. (Vö. Mt 27,1-2,26)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Miatyánk ...

Testvérek,
mint a földalatti mozgólépcsőjén a mélyből érkezők,
úgy haladunk az Úr ítélőszéke felé:
néha egészen sűrű, tömött sorokban állunk,
máskor vannak üresebb lépcsőfokok is,
-- de valamennyien rajta vagyunk
az Idő mozgólépcsőjén
és valamennyien az Úr elé jutunk hamar.

Addig, amíg van időnk bűnbánatra
és megjobbítására életünknek,
addig, amíg útközben vagyunk,
Testvérek, nézzünk magunkba!

Mi az elítélt Krisztus követői vagyunk
s ha nem ítélnék el bennünket azért,
mert hősiezen teljesítettük a szeretet parancsát:
akkor mi letértünk az Útról, az Ő Útjáról!

A mi tanúságtételünk Krisztus mellett
az az egyszerű, keresztény élet,
mely Isten véleményéhez igazodik egyedül.

Testvérek, osztályrészünk,
hogy bolondnak mondjanak a hűségért,
mellyel kitartunk egymás mellett,
hogy megszóljanak a gyermekért,
melyet nehézségek árán is vállalunk,
hogy megbotránkozzanak a szereteten,
melyből nem akarunk senkit sem kizárni.

Testvérek,
mérjük fel magunkat őszinte szívvel
és tartsuk meg a magunk bűnbánatát,
-- mert rajta vagyunk az Idő mozgólépcsőjén
s az Úr ítélőszéke elé jutunk hamar.

*Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül,
Vonakodom a kereszttül.*

2. Jézus vállára veszi a keresztet

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Erre aztán kiszolgáltatta őt, hogy keresztre feszítsék. Azok átvették Jézust (és elvezették). Ő keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre, melynek héber neve Golgota.” (Jn19,16-17).

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Üdvözlégy Mária ...

Testvérek,
ne akarjátok a keresztet ledobni mindenáron,
és ne rendüljön meg a hitetek Istenben!
A teremtés kezdetét is homály borítja,
újjáteremtésünkben is sok a sötét,
-- de Isten mindig ott van a mélységek felett,
és figyelemmel kíséri, mi hogyan alakul.
Ő jobban ismer bennünket önmagunknál:
bizalommal fogadjuk el kezéből a jót
és azt is, ami sorsunkban érthetetlen.

Testvérek, higgyünk a szeretetben,
és engedjük Istent bátran cselekedni!
Nehezebb utat nem fogunk járni Krisztusnál,
és jobban összetörve sem leszünk soha.

Isten meg tudja fogni kezünket akkor is,
ha már erőnk sincs felemelni hozzá,
mert ő velünk van és soha sincsen messze,
ő ma is alkot, ma is alakít:
a szenvedés, amit mi úgy nem értünk,
csak az ő sűrű, teremtő homálya.

Testvérek,
ne akarjátok a keresztet ledobni mindenáron,
és ne rendüljön meg a hitetek Istenben!

*Botlik, roskad szegény tested,
Nem bírja a nagy keresztet.
Földre sujtód, jaj! én voltam,
Ki oly sokszor elbotoltam.*

3. Jézus először esik el a kereszttel

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfia, aki tudta mi a szenvedés, olyan aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat, megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra. Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink neheztedek rá, ...” (Iz 53,3-4a)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!

Miatyánk ...

Testvérek,
mennyi jóakarattal indultunk el az élet útján,
mennyi lelkesedés, mennyi tervezés volt bennünk,
-- ha többet nem: egy igazi otthont
valamennyien akartunk,
egy béke-szigetet a zavaros világban.

Mi lett belőle? mennyi szenvedés!
Csalódtunk magunkban, másban. --
és mennyi nehéz terhet tettünk le az évek során
a bűnbánat szentségében,
vagy le se tettünk!

Testvérek, jó az Isten.
Hazavár minden tékozló fiat.
Irgalmassága: mint a tengerek,
sokszor kutatták már az emberek,
kutatta Péter
s hétszeres kötéllel egy bűnös asszony
messzi Magdalából,
s nem ért benne véget.

Irgalmassága tengereknél mélyebb:
mert ha minden vétket,
-- mely gyerekkorunktól szövődik össze
nagy, sötét fonattá,
és úgy növekszik, mint az esti árnyék,
egyre nagyobbra, egyre vastagabbá --,
kezünkbe vennénk kémlelő kötélnék
és ón helyett piros szívünkkel mérnénk
mélységeit az irgalom vizének,
véget nem érnenk benne.

Testvérek, jó az Isten.
Ma még nem késő, keljünk fel hamar!

Ó, jaj, látod jönni szembe
Édesanyád, gyötrelemben.
Ó, csak én is véle járnék
Krisztus után, mint az árnyék.

4. Jézus Szent Anyjával találkozik

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Simeon áldotta őket és így szólt anyjához, Máriához: Sokak romlására és föltámasztására lesz ő Izraelben: jel, amelynek elleneszegülnek – s a te lelkedet is tőr járja át –, hogy így megnyilvánuljon sok szív érzése.” (Lk 2,34-35). „Mária pedig szívébe véste szavaikat és el-elgondolkodott rajtuk.” (Lk 2,20)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!

Üdvözlégy Mária ...

Testvérek,
Krisztus nemcsak mondotta,
hogy olyanok legyünk, mint a gyermekek,
hanem gondoskodott arról,
hogy felnőtt fejjel is azok maradhassunk.

Keresett számunkra egy jó édesanyát
-- egy végtelenül szelíd és halkszavú asszonyt --
aki már végighaladt ezen a sáros földön előttünk,
de soha semmi por sem tapadt reá.

Milyen kár, testvérek,
hogy sokszor vele is úgy bánunk,
mint általában a földi anyákkal:
nem érünk rá meghallgatni se panaszát,
se aggodását a világ életéért,
lerázzuk magunkról a jótanácsot,
a figyelmeztető szavát is,
és mert úgy sietünk reggel munkahelyünkre,
arra sincs időnk, hogy Ave-t köszönjünk néki.
A gyermekek is követik példánkat,
-- hiszen oly régen elhagytuk az esti közös imát,
a rózsafüzért se mondjuk már a családban --,
s annyi tennivalónk van mindig,
még a pihenés napjaiban is,
hogy a fohászok üdvözlő lapjait se adjuk fel címére
az élet különböző állomásain.

Egyedül a szenvedés juttatja eszünkbe anyánkat,
vagy a halálnak szent közelsége, --
ilyenkor jajgatunk és hozzá kiáltunk,
ő pedig jön azonnal,
jön egyszerűen, puha kézzel, anyásan,
mintha mindig a legjobb gyermekei lettünk volna.
Testvérek, szeressük ezt a halkszavú asszonyt,
Máriát!

*Vinni terhed, segítségül,
Itt van Simon Cirenébül.
Bárcsak én is, bűnös lélek,
Keresztemmel követnélek!*

5. Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Miközben elvezették Jézust, megállítottak egy bizonyos Cirenei Simont, aki a mezőről jött, és vállára tették a keresztet, hogy vigye Jézus után.” (Lk 23,26)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Miatyánk ...

Testvérek,
Isten a szeretet,
és nekünk meg kell tanulni szeretni,
hogy hasonlók lehessünk hozzá.
Ez az egyetlen tantárgy az ő nehéz iskolájában,
melyet életnek hívunk,
s melyet mégis annyira szeretünk.

Isten mindennap kitűzi eléink a feladatokat:
az egyszerű kötelesség az ő bevált tanítási módszere,
ezzel akar bennünket rászorítani
a szeretet elsajátítására, --
hiszen magunk is természetesnek tartjuk,
hogy dolgoznunk kell a családért, mely mienk,
s hogy abból élünk,
ha valamiképpen szolgálunk testvéreinknek.

Isten, mint legfőbb Pedagógus, azt akarja,
hogy az állandó gyakorlatozás által
annyira vérükké váljék a szeretet,
hogy megszokottan tegyük a jót
és szívből azt, ami kötelesség, --
de szeretné velünk elérni azt is,
hogy kevés legyen számunkra a szorosán vett lecke
és örülni tudjunk minden segítségnek az életben.

Testvérek, szeressünk szeretni,
és ne fáradjunk bele a szeretetbe még akkor sem,
ha mások azt nem viszonzozzák,
-- mert annyira fogjuk ismerni az Istent odaát,
amennyire szeretni tudtunk a földön.
Testvérek,
nekünk meg kell tanulni szeretni!

*Jámbor asszony siet hozzád,
Kendőjével törli orcád.
Vajon hát én, kőszívemmel,
Mennyi könnyet töröltem fel?*

6. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

*„Isten, aki azt mondta:
A sötétségből támadjon világosság,
a mi szívünket is megvilágosította,
hogy Isten dicsőségének ismerete
Krisztus arcán felragyogjon nekünk.”* (2Kor 4,6)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Üdvözlégy Mária ...

Testvérek,
egészen mindegy,
hogy világraszóló tetteket viszünk-e véghez,
vagy az élet kicsiségei morzsolják szét napjainkat,
csak Krisztus búzájává őrljön bennünket
a taposómalom is!

Isten előtt a szeretet számít egyedül,
és egyedül azok a tettek a nagyok,
melyeken ott ég a szeretet pecsétje.
Voltak és vannak finomabb szövésű kendők,
mint Veronika fehér szőttese,
de csak ezen az egyen maradt meg Krisztus arca,
mert hitelesíteni akarta a teremtmény mozdulatát
az embersorsot vállaló Isten felé.

Testvérek, Krisztus számított arra,
hogy mások is akarnak majd vallani szeretetükről,
ezért azonosította magát testvéreinkkel,
mégpedig személyválogatás nélkül.
Éljünk tehát nagy hittel,
hogy amint Veronika felismerte az Istent
a megkínzott emberség mögött,
úgy mi Krisztust felismerjük
a Kenyérnél is nehezebb színeváltozásokban:
a nekünk ellenszenves emberekben,
és legyőzzük a rosszat
a szeretet mozdulatával annyira,
hogy életünk hitelesítéseképpen
kialakuljanak bennünk is az Úr vonásai.
Testvérek, egészen mindegy,
hogy világraszóló tetteket viszünk-e véghez,
vagy az élet kicsiségei morzsolják szét napjainkat,
-- mert csak a szeretet számít egyedül.

*Földre roskadsz másodízben,
Értem tűrő kegyes Isten.
Hát én hányszor tántorultam?
Bűneimbe visszahulltam!*

7. Jézus másodszor esik el a keresztel

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent keresztel által megváltottad a világot.*

*„... mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszágainkért törték össze, a mi békességünkért érte utol a büntetés, az Ő sebei szereztek nekünk gyógyulást.”
(Iz 53,4b-5)*

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Miatyánk ...

Testvérek,
sokszor és sokban vétünk mindnyájan,
s az élet útját botladozva járjuk,
boldogtalanná teszünk másokat önzésünkkel,
-- és magunkat is.

Testvérek, kezdjünk újra!
Legyünk jó és igaz emberek!
Kiáltunk fel Istenhez a mélyből,
abból a szédítő mélyből, ahová lebuktunk,
hol megszokottá vált az ezerarcú bűn!

Testvérek, ne mentegessük magunkat,
ne mondjuk azt, hogy mások is úgy teszik,
ne soroljuk fel mások bűneit:
ez a mi megtérésünk ideje
és a mi számadásunk egyedül.

Isten jobban hisz nekünk sajátmagunknál
és komolyan veszi jóakaratumkat akkor is,
ha úgy megrendült bizalmunk önmagunkban,
hogy már szégyenlünk javulást ígérni.

Testvérek, fogjuk le Isten büntető kezét
valami egészen nagylelkű szeretettel
és legyünk a Béke jó munkásai!
Tőlünk induljon az első békülő szó,
ha szét akar szakadni családunk,
simítsuk el a félreértéseket körülöttünk
és nyújtsunk kezet országhatárokon is át.

Testvérek,
tegyünk sok jót, mert sokban vétettünk
-- és csak a szeretet tudja betakarni,
hogy boldogtalanná tettük a Világot önzésünkkel.

*Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj, rám is áll, ami rátok:
„Magatokat sirassátok!”*

8. Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„Asszonyok is követték, akik mellüket verték, és jajgattak miatta. Jézus azonban ezt mondta nekik: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem magatokat és gyermekeiteket sirassátok.”
(Lk 23,27-28)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Üdvözlégy Mária ...

Testvérek,
ez az asszonyok állomása,
-- az élet kedves szolgálóié --,
kik oly közel vannak az Úr meleg szívéhez,
mert ők is fájdalommal adnak életet.

Övék az örökös építőmunka:
akár főzésnek hívják, vagy mosásnak,
a mindennapi élet feladatain keresztül
az Isten-ország teljesedik ki általuk.

Maga a Krisztus jön el otthonukba:
ott van a sok kis gyermekarc mögött,
ő nevet kék vagy fekete szemükben,
s ő ad viszonzást isteni mértékkel
az érte végzett fáradságokért.

Annyira szereti nővéreinket az Úr,
hogy megállt előttük még a kereszttúton is,
tartott nekik egy Külön Oktatást,
egy Végső Intelmet, új Búcsúbeszédet,
hogy el ne vesszenek örökké azok sem,
kik vétettek volna már az élet ellen.

Maradt egy Út, hogy visszatérjenek még:
a bánat útja és a könnyeké.

Ha tudnak sírni önmaguk felett
s az ismeretlen gyermekek felett:
még vár reájuk irgalom az Úrnál,
s elcsendesül a tipegés szívükben.

Testvérek,
ez az asszonyok állomása.

*A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűnből talpra keljek.*

9. Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

Pap: Imádunk téged Krisztus,
és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted ál-
tal megváltottad a világot.*

*„Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát. Megkínózták, s ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki a száját. Mint a juh, amelyet leölni visznek, vagy mint a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki a száját.”
(Iz 53,6.7)*

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Miatyánk ...

Testvérek,
valamennyien keresztet hordunk,
akkor is,
ha nem vagyunk Jézus Krisztus tanítványai.
Ez a közös, emberi sors,
ez Isten bölcsességének titka.

Ahogy Krisztus keresztje által győzött
a halál és a bűn felett,
úgy mi is a rosszat legyőzve
lehetünk igazán jókká, --
de sok erő és bátorság kell az élethez,
mert a szenvedést nem tudjuk elkerülni akkor se,
ha jajgatunk, vagy akár lázadunk is miatta.
Nem könnyű elviselni Isten gondolatait,
nem könnyű elviselni egymást a közösségben
s nem könnyű elviselni magunkat a magányban.

A kereszt kereszt marad akkor is,
ha tudjuk, hogy az Istent szeretőknek
minden javukra válik,
a gyémántnak is javára válik a csiszolás:
a rajta tündöklő fény megsokszorozza értékét,
de a csiszolás folyamatát ki kell bírnia.

A kereszt nehéz, --
a búzaszemnek is nehéz a föld,
melyben gyökeret ereszt
és felnő, felnő a magasba!

Testvérek,
minden szenvedésnek megvan a maga célja,
-- elég, ha Isten tudja azt.

*Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétül,
Tisztos mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem!*

10. Jézust megfosztják ruháitól

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

„A katonák fogták ruháit, és négy részre osztották, minden katonának egy részt, a köntösét is. Mivel köntöse varratlan volt, egy darabból szőve, azt mondták egymásnak: Ne szaggassuk el, hanem vessünk rá sorsot kié legyen.” (Jn 19, 23-24)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Üdvözlégy Mária ...

Testvérek,
eljön a halál.
Megfoszt bennünket mindattól,
amit úgy megszoktunk magunk körül:
megfoszt a szobánktól, a könyveinktől,
az írógéptől, főzőkanáltól,
kiveszi kezünkből a kormányt és kalapácsot.

Megfoszt az arctól, mely bennünket jelentett,
s melyet naponta láttunk a tükörben,
megfoszt a testtől, melyet bőséggel ettünk,
és oly nehezen törtünk be a lélek szolgálatába.

Látható lesz, hogy a cím és gazdagság mögött
-- vagy akár a szegénységben is --
mennyire közönségesek voltunk,
s milyen gondosan betakartunk mindent
a társadalmi formák köntösével.

Napfényre kerül az a bűn is,
melyet már régen elfeledtünk,
vagy amit kimagyaráztunk a bíróság előtt sikerrel,
napfényre kerül,
hogy ki volt a hibás a család bomlásában
és hány gyermek ült volna asztalunk körül.

Látni fogjuk azt a kevés jót, amit tettünk,
és azt a sokat, amit elmulasztottunk,
ami szebbé tette volna a világot körülöttünk,
és közvetítette volna Isten szeretetét.

Testvérek,
az irgalmasság ideje véget ér hamar,
lehull a lepel
és láthatóvá lesz a Bálvány,
az a torzalak,
melyet magunkból faragtunk magunknak.
Testvérek, eljön a halál.

*Édes Jézus drága testét
Véres fára fölszegezték.
Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfa téged áldunk.*

11. Jézust keresztre szegezik

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

Az egyik megfeszített gonosztevő káromolta Jézust, a másik viszont így kérlelte: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljutsz a te országodba”. Jézus így felelt neki: Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.” (Vö. Lk 23, 39-43)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Miatyánk ...

Testvérek,
Isten csodálatos sorsot szánt nekünk:
a teremtmény eljuthat Istenéig,
ha vállalja a végtelenül egyszerű törvényt:
szeressük Őt és szeressük egymást.

Krisztus, a Mester,
megélte előttünk a szeretet legnagyobb példázatát:
áldozatul adta magát a kereszten,
és nekünk adta önmagát a Kenyérben.

Minél nagyobb a szeretetünk,
annál kevésbé érezzük az áldozatot tehernek, --
Krisztus is önként feküdt a keresztre,
és mikor rászégeztette magát önként,
bizonyosságot tett arról,
hogy a szeretet nem választható el az áldozattól,
mert a szeretet adni és áldozni akar.

Ha szeretettel vállaljuk azt a sorsot,
amit kaptunk az Atya kezéből,
és vállaljuk, hogy mint a kenyeret
darabokra szedjenek és feléljenek testvéreink,
akkor az életünk keresztje tartani fog bennünket is,
sőt fölemel a földről,
hogy a mély hasonlóság által
mi is eljussunk az Atyához,
aki csodálatos sorsot szánt nekünk.
Testvérek,
a teremtmény eljuthat Istenéig.

*Megváltásunk már betelve:
Jézus lelkét kilehelte.
Újra élek kegyelméből!
Ki szakaszt el szerelmétől?*

12. Jézus meghal a kereszten

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted által megváltottad a világot.*

*„A hatodik óra táján sötétség támadt az egész földön. A kilencedik óráig tartott. A Nap elsötétedett és a templom függönye közepén kettéhasadt. Jézus akkor hangosan fölkiáltott: Atyám, kezébe ajánlom lelkemet! Ezekkel a szavakkal kilehelte lelkét.”
(Lk 23,44-46)*

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!*

Üdvözlégy Mária ...

Testvérek,
mindig kockázat igen-t mondani valakinek,
de Isten akaratához igen-t mondani előre:
vakmerőség,
mert elgondolásai felülmúlják értelmünket,
még Jézus Krisztus közvetítésével is.

Isten is kockáztatta,
hogy nem fogjuk őt megérteni,
mikor igen-t mondott Krisztusban az emberi sorshoz,
-- és kockázata be is teljesedett a keresztn.

Mégis, vannak testvéreink,
kik vállalják a szeretet vakmerőségét,
elhálnak másokért, mint búzaszemek,
az Akarat lesz mindenük,
és átadják magukat Isten vezetésének,
mint Mária.

Ők azok, kik életük állandó igen szavával
szüntelenül az Úr kíséretében vannak,
s ott állhatnak egészen a Kereszt tövében:
ez az ő kiváltságos helyük.
Ők értik az Urat,
értik az emberarcú Istent,
-- mert a keresztn
nemcsak Krisztus szeretetének próbatétele,
hanem a miénk is.
Testvérek,
merjünk vakmerőnek lenni!

*Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested,
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.*

13. Jézus testét leveszik a keresztről és édesanyja ölébe fektetik

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Ó ti mindnyájan, akik erre jártok az úton, nézzetek ide és lássátok: Van-e olyan fájdalom, mint az én fájdalomam?” (Siral 1,12)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!

Miatyánk ...

Testvérek,
Mária átöleli Jézus testét a keresztnél,
és benne a világ minden szomorú gyerekeit,
akik hontalanná lettek, elárvultak
emberi gonoszság vagy nehéz sors miatt.

Külön babusgatja azokat a kicsiket,
akiknek fészket a saját szülei verték széjjel
és nem kellene seholy,
felnőnek idegenek között,
mert kényelmetlen kísértetek
és zavaró emlékek
az újabb házasságokban.

Magához vonja az ingajaratban élő gyerekeket is,
-- ők kétfelől hallják a szülők panaszát egymásra --,
s korán megtanulnak mellébeszél
a nevelés nélküli édesgetésben.

Menedéket találnak nála
az ütőkártyának használt kis boldogtalanok,
-- belőlük úgy kiég a hit az emberekből,
hogy már az összeroppanás határán állnak.

Mária mindenkit átölel kezével:
a csavargókat és a nagyon jókat,
az ütötteket és ütődötteket,
a fiataalkorú bűnözőket,
a magányosságra ítélt egykéket,
-- -- és míg a könnye hull halott Fiára,
talán bennünket sirat meg,
hogy mennyire felelőtlenek vagyunk,
s mennyire halottak a szeretetben.
Testvérek,
Krisztus meghalt bennünk.

*Már a szent test sírba téve
Újon metszett szirt ölébe.
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált pokolt letiporja.*

14. Jézus holttestét sírba teszik

Pap: Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Aztán levette a keresztről, lepelbe takarta és egy szikla-sírba helyezte, amelybe még senkit sem tettek. Készület napja volt és már égtek a szombati fények.” (Lk 23,53-54)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken!

Üdvözlégy Mária ...

Testvérek,
a mi temetőink tele vannak ünnepi csenddel,
és ez a csend az élet kisugárzó jelenléte:
mert benne élünk az Örökkévalóságban.

Az út, amit a születéssel kezdtünk,
nem áll meg a sírnál,
hanem keresztülhalad rajta diadalmasan:
mert mi nem a halál számára születtünk,
de élni és hozzátartozni Istenhez,
mindazokkal együtt,
akik szeretni tudtak a földön.

Isten az élő Istene,
mi pedig az ő tulajdon népe vagyunk,
a Nép, mely mindig útban van feléje
az egyéni sorsban éppen úgy,
mint a történelem lapjain.

Testvérek, megmenekedtünk a haláltól Krisztus által,
épüljünk vele, a Fővel, egybe!
Éljünk úgy, ahogyan ő tenne a helyünkben,
éljünk a nekünk adott Lélek irányítása szerint,
és hozzunk sok gyümölcsöt!
Legyünk termés az óriási Szőlőtőkén,
tárjuk ki szívünket a kegyelem sugarának,
szeressük a csendet,
melyben tetté érik bennünk a gondolat.
És tudjunk vívódni magányos imákban,
-- ha nehézségeink vannak a hittel --,
míg Krisztus alakja kitisztul az emberi elképzelésekből,
megjelenik isteni ragyogásban,
és valóban találkozunk mi is a Feltámadottal.
Testvérek,
mi nem a halál számára születtünk.

Befejező ima

*Uram, hiszek és remélek,
Én szerelmem neked élek,
Szánom-bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.*

15. Jézus harmadnapra feltámad

Pap: Imádunk téged Krisztus,
és áldunk téged!

Hívek: *Mert szent kereszted ál-
tal megváltottad a világot.*

*„Az angyal így szólt az asz-
szonyokhoz: Ne féljete! A Ná-
záreti Jézust keresitek, akit ke-
resztre feszítettek? Föltámadt,
nincs itt! Most pedig siessetek,
vigyétek hírül tanítványainak
és Péternek: Előttetek megy
Galileába. Ott majd viszontlát-
játok, amint megmondta nektek. Ők pedig futva jöttek ki
a sírból, telve félelemmel és csodálkozással.” (Mk 16,6-8)*

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: *Könyörülj rajtunk, és a tisztító tűzben szenvedő
lelkeken!*

Miatyánk ...

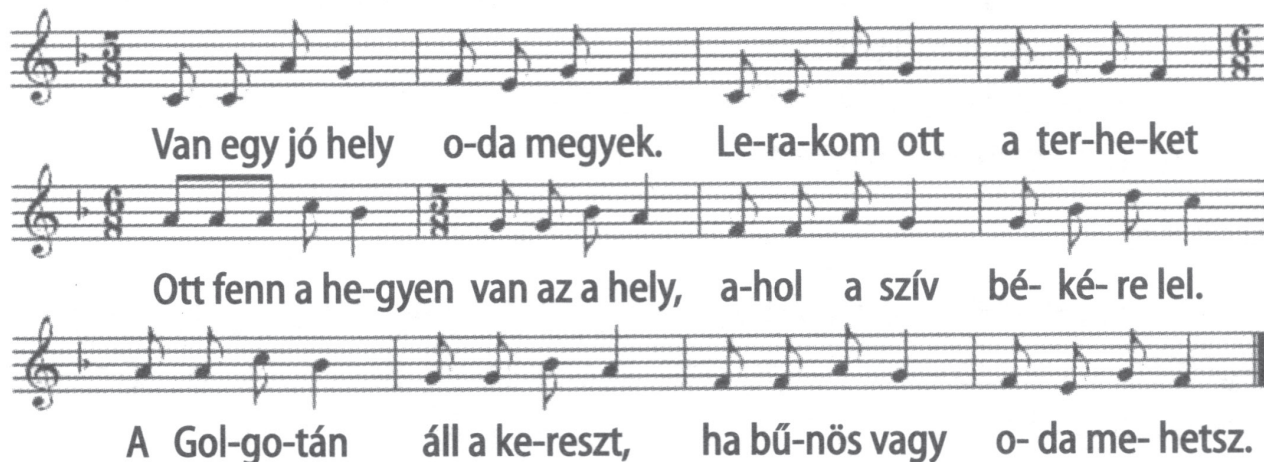
Testvérek,

bevégeztük a keresztút-jarást gondolatban,
elkísértük Krisztust a feltámadás kapujáig,
menjünk folytatni megszokott életünket:
saját keresztútunkat,
megbékélt szívvel és jóakarattal.

Addig, amíg várakozunk a jövőendő életre,
növekedjünk, Testvérek, az emberiségben,
hogy Krisztusról szóló tanúságtételünk
hitelt érdemeljen,
és hogy a Kereszténység kézzelfogható legyen
írott könyv nélkül is a Világ számára.
Testvérek,
menjünk folytatni saját keresztútunkat!

Énekek

1. Van egy jó hely

Van egy jó hely o-da megyek. Le-ra-kom ott a ter-he-ket
Ott fenn a he-gyen van az a hely, a-hol a szív bé- ké- re lel.
A Gol-go-tán áll a ke-reszt, ha bű-nös vagy o- da me- hetsz.

2. Emberekért ömlött a vér. Kegyelmet kap az, aki kér. Ott fenn a hegyen...

3. Csodálatos ez a titok. Szellemével megragadott. Ott fenn a hegyen...

A Golgotán áll a kereszt, ha elhagytad visszamehetsz.

4. Azóta tart a kapcsolat. Ő vigyáz rád, el ne szakadj. Ott fenn a hegyen...

A Golgotán áll a kereszt, Isten szívéen megpihenhetsz.

Hogyha hozzád járulunk

2.

Alla breve

Hogyha hozzád já - ru - lunk, szemünk könnybe lá - bad,
úgy csókoljuk, ó, U - runk, drá - ga ke - reszt - fá - dat.

El-gyötört tes - te - det fe - szí - tet - ték rá - ja,

latrok közt függöt-tél, minden-ség Ki - rá - lya!

(2) Krisztusnak szent keresztje győzedelmi zászlónk,
amellyel megszerezte üdvünket Megváltónk.

Itt ragyok előttünk hitünk szent jelvénye,
űzzön el lelkünkől minden árnyat fénye.

(4) Amikor szent lelkedet, Megváltónk, kiadtad,
a világ megreszketett, megrendült alattad.

Föld és ég hirdették, hogy te vagy az Isten,
akit áld és imád a világon minden.

3.

A keresztfához megyek

A ke-reszt-fá - hoz megyek, nyugo-dalmat lel-kemnek.
mert máshol nem lel-he-tek

S ott ta-lál-lak, ó, Szúza-nya, tör ve-ré át lel-ke-det.
fáj - dalom közt bágyadoz-va,

(2) Mely gyötrelem volt neked
isteni szülöttedet
látni szegény jászolban.
S midőn annyi ellenségek
romlására esküvének:
tör veré át lelkedet.

(3) De midőn ezek felett
láttad, mennyit szenvedett,
szenvedett az ártatlan:
láttad őt a Kálvárián
két lator közt a keresztfán,
kínodat ki mérje meg?!

(4) A nap elsötétedett,
ennyi kint nem nézhetett,
borzadván rengett a föld.
Sírt, kesergett, gyászolt minden
az egész nagy természetben:
de gyötrelmed nagyobb volt!

Magasan áll a Golgota

4.

Ma-ga-san áll a Gol-go-ta ormán, a szent kereszt elha-gyottan, ár-ván.
Csak egy angyal zokog ott magában, el-me-rül-ve néma fáj-dal-má-ban.

Óh ha én is ott le - het-tem vol-na,
mint a zá-por, köny-nyem úgy o-mol-na.

Min-den csepp vért száz-szor meg-csó-kol-nék,

s nem men-nék el so-ha töb-bé on - nét.

2. Vértől ázott a keresztnek fája, az angyalnak könnye csorog rája.
Sírva néz a töviskoronára, melytől elhalt az Ég s Föld Királya.
Ó, ha akkor ott lehettem volna, folyna könnyem, de nem soká folyna,
Maghasadna, megrepedne szívem, ott zokognék a kereszt tövében.

3. Egyedül állunk melletted Uram, néma szívvel és a bűnt bánóan.
Sok a vétünk, mint a tenger árja, sír a lelkünk, tekints néha rája.
Ó, ha mi azt előbb tudtuk volna, lelkünk bűnnek rabja most nem volna,
hogy te Uram a Golgota ormán, minket vársz oly elhagyottan árván.

4. Bánatos nép ezer fájdalomával, jöttünk hozzád kesergő imával.
Bűnt siratni a szent kereszt mellett, megjavulni Jézus teéretted.
Én Krisztusom a te szent könnyedet, könnyeimmel összefolyjni engedd.
Síró lelkünk egyedüli vágya, hogy a te szent könnyed hulljon rája.

5.

Közelebb, közelebb

Kö - ze - lebb, kö - ze - lebb, Ú - ram, hoz - zád!

Bol - do - gan kö - vet - lek, me - gyek te - hoz - zád!

É - des lesz az ne - kem, hisz te fo - god ke - zem.

Kö - ze - lebb, kö - ze - lebb hoz - zád, Is - te - nem!

2. Ha vándorutamon a nap leszáll,
Nyugtot fáradt fejem csak nálad talál.
Álmomban rebegem, ó emeld a szívem:
Közelebb, közelebb hozzád, Istenem!

3. Lépcsővel álmodom, hozzád vezet,
Kegyelmed fölsegít azon engemet.
Angyali szózat hív, repes feléd a szív,
Közelebb, közelebb hozzád, Istenem!

4. Tövises szűk úton a mennybe fel,
Vándorló gyermeked bizton jut majd el.
Angyalok szárnyain segíts, segíts nekem.
Közelebb, közelebb hozzád, Istenem!

5. Repeső szárnyakon, felhőkön át,
A csillagok fölé, fel, uram, hozzád.
Melletted a helyem, ó emeld a szívem.
Közelebb, közelebb hozzád, Istenem!

6. Tudom, ha arcodat megláthatom,
Végetér majd akkor sok-sok bánatom.
Sóhajom végszava e hú ima legyen!
Közelebb, közelebb hozzád, Istenem!

Jézus világ megváltója

6.

Jé-zus, vi-lág Megváltó - ja, üdvözlégy, é- let a- dó - ja,

meg-fe-szí-tett Is-ten-fi - a, szent kereszted szívem hív-ja.

R) Jézus, add, hogy hozzád térjek, veled haljak, ve- led él - jek!

(2) Általszegve kezed, lábad,
átvert tested roskad, bágyad,
mezítelen tépett melled!
Ó siratlak, ó öllelek! R)

(4) Asszú földet harmatozván
vérzel, vérzel a keresztfán,
úgy piroslik tested róla,
mint a most nyílt piros rózsa. R)

(3) Virágoknak szép virága,
honnét orcád sárgasága?
Hegyes tövis koronázott,
édes orcád vérrel ázott. R)

(5) Szent karjaid széjjeltárod,
mert az embereket várod,
kiken vérrel könnyöültél,
betegekért betegültél. R)

(6) Jézusom, ha jön a végnap,
ismerj engem magadénak,
homlokomon piros véred:
tiéd vagyok, úgy ítélj meg! R)

7. Királyi zászló jár elől

Ki - rá - lyi zász - ló jár e - löl,

ke - reszt - fa tit - ka tün - dö - köl,

me - lyen az é - let halt ha - lált

s meg - tör - te hol - ta a ha - lált.

(2) Kegyetlen lándzsa verte át
gonosz vasával oldalát,
s mely szennyet, vétket eltörölt:
belőle víz és vér ömölt.

(3) Az ősi jóslat itt betelt,
mit a hű Dávid énekelt:
“Az Úr, halljátok nemzetek,
keresztben trónol köztetek!”

(4) Rajtad tündöklök, drága fa,
királyi vérnek bíbora,
ó választott, jeles faág,
ki szent testét karoltad át!

(5) Világ bűnének zálogát,
ó boldog ág, te hordozád,
az Ellenség gonosz fejét
Megváltónk rajtad zúzta szét.

Zárszó:

A Fáklyás Keresztút a Csömöri Kálvárián 2010-ben indítottuk útjára. Immár hagyományossá vált, és az évről évre évről évre változó programjainak a biztos pontjává vált.

Magyarország közállapotának javítása nem kis kihívás. Társadalmunkat különböző irányú és mélységű barázdák – árkok szabdalják: világnézeti, anyagi, társadalmi és nemzetek közötti szakadékok. Hisszük és valljuk, hogy ez Isten nélkül nem valószínűsíthető meg.

Gyermekeink szebb jövőjét, környezetünk, általunk is történő megváltoztatásától várjuk és nem a politikusoktól.

Programjaink nyitottak, minden jó szándékú ember előtt. Legyen az egy zarándoklat, fáklyás keresztút, egy jó kirándulás, vagy közös sport élmény, vagy akár egy múzeum látogatás utáni, közös sörözés,

Mi az ökumenét nem csak egy hét – az ökumenikus imahét keretei között képzeljük el. Várunk hát szeretettel mindenkit, aki nyitott szívvel csatlakozik programjainkhoz.

Ezúton kívánunk mindenkinek Áldott Húsvétot és jó egészséget!

2024 nagyböjtjének idején, március 22-én

Fodor László és
Fodorné Csőke Zsuzsanna
és a Csömöri Plébánia barátai

*Köszönjük a Csömöri Kulturális Közalapítvány támogatását!
A grafikákat Mojzesné Nagy Éva iparművésznek köszönjük ezúton is!*

Szent Gály Kata életrajza

Szent-Gály Kata (polgári nevén Szent-Gály-Faur Márta), Máramarosszigeten született 1916. november 29-én.

Édesapja, dr. Szent-Gály-Faur Aurél (1877-1958) ügyvéd, Máramarossziget főjegyzője, édesanyja Báthory Mária (1885-1980). Testvérei: Géza (1908-2004) keramikus művész, Aurél (1909-1936) jogász.

1920-ban, a trianoni békediktátumot követően a család Magyarországra menekült.

Iskoláit Keszthelyen és Székesfehérváron végezte, majd a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen latin - olasz - művészet-történet szakon tanult. 1935-ben részt vett a sienai nyári egyetemen.

1939-ben házasságot kötött dr. Pintér Istvánnal (1911-1998), aki akkor a Sopron megyei közigazgatásban dolgozott. 1946-ban Keszthelyre költöztek. Hat gyermekük született.

Sok otthoni teendője mellett, amikor csak tehetett, feljegyezte gondolatait, imádságait, gyermekeinek mondott meséit. Énekszövegeket, verseket írt templomi ünnepekre, elbeszéléseket, tanulságos történeteket minden korosztály számára. Az 1950-es, 1960-as években írásai név nélkül, kéz alatt jutottak el az ország számtalan helyére.

Az 1970-es évek elején néhány versét katolikus hetilapok P.M. jelzéssel, ill. Egyeki Mária néven jelentették meg. Siena szentje, Katalin iránti tiszteletből választott írói nevét - Szent-Gály Kata - 1974-től kezdődően használta. Ekkor adta ki az Ecclesia kiadó Fény és Vallomás. Az imádság útja címmel első könyvét. Ezt különböző kiadóknál számos más kötet követte.

1987-ben férjével visszaköltöztek fiatalságuk városába, Sopronba. Amíg egészségük engedte, járták az országot. Szívügye volt a múlt értékeinek megismerése, mentése.

Irodalmi szempontból is igen tevékeny időszak következett. A számtalan új vers, elbeszélés mellett az éveken át gyűjtött írásait rendezte kiadás alá, folyóiratokba írt, előadásokat tartott Szombathelytől Nyíregyházáig. Az 1990-es években a szentendrei Ferences Gimnázium Limes füzeteiben megjelent verseivel, történeteivel az egykori Pannónia életét hozta a diákok - és felnőttek számára is - emberközelbe. A Limes-vándorkiállítás egyik alkotótársa volt.

Férjét több éven át, annak 1998-ban, házasságuk 59. évében bekövetkezett haláláig ápolta.

Mindig tele volt tervekkel, még az utolsó héten is dolgozott. Szóban, írásban próbálta átadni hosszú élete tapasztalatait. 2000. november 13-án Sopronban halt meg.

forrás : <http://network.hu/schranczerika>

